

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach uchylił decyzje organów obu instancji w sprawie, gdzie nałożono na przedsiębiorcę karę za niedopełnienie obowiązku przekazania zmieszanych odpadów komunalnych. Powodem był m.in. brak interpretacji przez organy pojęcia „stacji przeładunkowej”.

Spółka (która później została ukarana) prowadząca działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych, złożyła na koniec stycznia 2020 r. sprawozdanie dotyczące odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych za 2019 r. (później skorygowane). Na jego podstawie ustalono, że Spółka w tym zakresie odebrała 450,59 Mg niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych, z których 434,50 Mg przekazano do instalacji komunalnych, a pozostałą ilość (16,09 Mg) zmagazynowano na terenie składowiska odpadów. Zmagazynowane odpady były odbierane w grudniu 2019 r., ale w oparciu o Kartę Przekazania Odpadów Komunalnych (KPOK), stwierdzono, że instalacja komunalna przejęła je dopiero 19 lutego 2020 r. Wyjaśnienia Spółki, były takie, że miało to wynikać z faktu, że pod koniec roku instalacje nie posiadały mocy przerobowych, aby przejąć od Skarżącej całość odebranych odpadów komunalnych.

Wójt stwierdził naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9e ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach, tj. przekazania niezamieszanych odpadów komunalnych bezpośrednio do instalacji komunalnej. Na tej podstawie nałożył karę na Spółkę w wysokości 2 tys. zł. W uzasadnieniu organ I instancji podniósł, że zwrócił się do wszystkich instalacji komunalnych funkcjonujących na terenie województwa śląskiego o udzielenie informacji, czy w grudniu 2019 r. dysponowały mocami przerobowymi do przetworzenia 16,09 Mg niesegregowanych odpadów komunalnych, a także czy odmówiono Spółce przyjęcia tego rodzaju odpadów pochodzących z obsługiwanego terenu gminy od właścicieli nieruchomości niezamieszkałych.

Ponadto zadano im pytanie, czy informowano Spółkę o przeszkodach uniemożliwiających przyjmowanie odpadów. Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od podmiotów prowadzących instalacje komunalne wskazano, że pięć z nich było gotowych na przyjęcie odpadów we wskazanej ilości, a do których Spółka nie zwróciła się o przetworzenie odebranych odpadów. Wskazano także, że tylko dwa podmioty potwierdziły, że informowały Spółkę o braku mocy przerobowych do przyjęcia w grudniu 2019 r. niesegregowanych śmieci. Ponadto, wójt stwierdził, że w takiej sytuacji nie może mieć zastosowanie art. 9e ust. 1c ustawy umożliwiający przekazywanie odpadów za pośrednictwem stacji przeładunkowej, jeżeli jest to konieczne ze względu na potrzebę zgromadzenia większej ilości odpadów odebranych w tym samym dniu w celu przekazania ich do instalacji komunalnej jednym transportem. Zatem, w ocenie organu I instancji, służy to przeładunkowi odpadów z jednego pojazdu na inny.

Decyzja wójta została zaskarżona, ale została utrzymana w mocy przez SKO. Dlatego też Spółka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach.

WSA stwierdził, że spór w sprawie wiąże się głównie z wykładnią art. 9e ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 1c ustawy. Brak jest bowiem zgody co do tego, czy podmiot odbierający od właścicieli nieruchomości zmieszane odpady komunalne narusza obowiązek ich bezpośredniego przekazywania do instalacji komunalnych, gdy przed wykonaniem tej powinności dochodzi do ich magazynowania w ramach stacji przeładunkowej. W dalszej kolejności pojawia się wątpliwość, czy podmiot odbierający odpady jest uprawniony do decydowania o potrzebie ich magazynowania.

Sąd potwierdził, że w myśl art. 9e ust. 1 pkt 2 ustawy podmiot odbierający odpady komunalne na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości jest obowiązany do przekazywania odebranych od

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 02, sierpień 2022 09:56

Adrian Pokrywczyński

Odsłony: 914

---

właścicieli nieruchomości niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych bezpośrednio do instalacji komunalnej. Można to też zrobić za pośrednictwem stacji przeładunkowej. Tymczasem, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, skarżąca spółka jest uprawniona również do zbierania i magazynowania odpadów komunalnych niesegregowanych w ramach stacji przeładunkowej, ponieważ dysponuje odpowiednią decyzją starosty, co organy obu instancji pominęły.

WSA stwierdził więc, że jawi się konieczność rozstrzygnięcia, czy podmiot prowadzący działalność, która umożliwia mu korzystanie ze stacji przeładunkowej, uprawniony jest tylko do zbierania odpadów, tj. gromadzenia odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, czy też do ich magazynowania, a jeżeli tak to z jakich przyczyn i przez jaki czasookres, zwłaszcza, że ustawodawca wprowadził okresy ich przechowywania. W ocenie sądu organy obu instancji nie przeprowadziły analizy tej kwestii. Także wyjaśnienie znaczenia pojęcia "stacji przeładunkowej", która nie ma definicji legalnej, ma kluczowe znaczenie, gdyż pozwoliłoby na zweryfikowanie twierdzenia Spółki o możliwości magazynowania odpadów komunalnych odebranych od właścicieli nieruchomości.

Sąd uznał więc skargę za zasadną, uchylił decyzje organów obu instancji i przekazał wytyczne co do nowego rozstrzygnięcia, w tym ewentualnego uwzględnienia możliwości odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f KPA.

Wyrok jest nieprawomocny.

Sygnatura: II SA/GI 300/22